

LA ORDINEA ZILEI MANȘA A DOUA A COMPETIȚIILOR EUROPENE INTERCLUBURI

Priviți rezultatele din chenarul de mai jos: patru scoruri egale și doar două victorii, și acestea la cîte numai un gol diferență, gîsindu-se toate despre nivelarea la treapta cea mai de sus la care au ajuns marile echipe europene. Inseamnă — teoretic — că cele șase echipe ce vor fi gazdă se prezintă cu șanse mari de calificare. La această egalizare a valorilor nu este valabil nici un pronostic, totul depinde de forma de moment a echipelor, de buna dispoziție a jucătorilor, de modul în care antrenorii se vor pricepe să le mențină acestora prospețimea fizică după un sezon încărcat cu meciuri de tot felul.

Dar confruntarea din semifinalele cupelor europene e interesantă și dacă o privim prin altă prismă, aceea a duelului dintre două școli fotbalistice total diferite, mereu în întrecere una cu alta: școala fotbalului latin (caracterizată prin un

soccer plin de inventivitate, exuberanță, finețe tehnică dar și o putere fizică mai scăzută sau o dirzenie mai diminuată) și școala fotbalului anglo-saxon (cu o tehnică ceva mai puțin cizelată, în schimb cu o forță de joc deosebită și o dirzenie fără pereche). Din prima categorie fac parte Benfica, Lisabona, Internazionale Milano și A.C. Milan din cea de a doua — Ajax Amsterdam, Celtic Glasgow, Tottenham, Rangers, Wolverhampton, Dynamo Berlin, Bayern München. Au reușit să se mai strecoare în aceste semifinale o singură reprezentantă a fotbalului Europei Centrale, altă dată la mare stimă pe continentul nostru (Ferencváros Budapesta) și o echipă bine cunoscută pe plan internațional, Dinamo Moscova, formație-fanion a unui fotbal lansat după război în arena mondială.

Semifinalele Cupei campionilor europeni ilustrează cum nu se

poate mai bine acest duel dintre fotbalul latin și cel anglo-saxon: Benfica-Ajax și Celtic-Internazionale. Partidele s-au mai jucat și cu prilejul altor ediții ale C.C.E. Reamintim, de pildă, că Inter și Celtic au disputat celebra finală din mai 1966, de la Lisabona, în care Celtic, învingînd cu 2-1, a pus capăt seriei de succese ale echipei condusă pe atunci de Helenio Herrera, alături de C.C.E., cîi și în Cupa intercontinentală. Cealaltă semifinală, cu loc de desfășurare în capitala Portugaliei, s-a mai jucat și ea în ediția 1968-1969 a C.C.E., consumîndu-se în sfîrșit Ajax a terminat atunci învingătoare nu numai la Amsterdam (3-0), ci și la Lisabona (3-1). Dar Benfica de azi, cu noii săi „recruți” care s-au dat o prospectivă nouă, e superioră celei de acum trei ani și înfrîngerea este mai așteptată decît oricînd.

Singura echipă din „noua val” prezintă în semifinalele europene din competițiile europene este Dinamo Berlin. Ea va juca la Evov manșa a doua a partidei sale cu Dinamo Moscova. Tot în Cupa cupelor, o ciocnire de forțe se așteaptă în meciul Bayern München — Glasgow Rangers. Semifinalele Cupei U.E.F.A., produc din nou un duel dintre o echipă italiană și alta insulară, A.C. Milan-Tottenham, și prilejuiesc evoluția în Anglia a singurei reprezentante a fotbalului Europei Centrale, Ferencváros, în compania lui Wolverhampton.

PROGRAMUL SEMIFINALELOR

Cupa campionilor europeni

Lisabona: Benfica — Ajax Amsterdam (0-1)

Glasgow: Celtic — Internazionale Milano (0-0)

Cupa cupelor

Lviv: Dinamo Moscova — Dynamo Berlin (1-1)

München: Bayern — Glasgow Rangers (1-1)

Cupa U.E.F.A.

Milano: A. C. Milan — Tottenham (1-2)

Wolverhampton: Wolverhampton Wanderers — Ferencváros Budapesta (2-2)

(În paranteză, rezultatele din tur)

ARTURO JORGE — vîrf de atac de la Benfica (în dreapta), a avut de furcă cu Laszlo, în jocurile cu Feyenoord. Astăzi el îl va avea în față pe Blanckenburg (Ajax).

A DOUA EDIȚIE A CAMPIONATULUI EUROPEI DE TINERET: GRUPE CORESPUNZĂTOARE CELOR DIN PRELIMINARILE C. M.

Spre deosebire de Campionatul Europei rezervat primelor reprezentative, care se dispută în intervalul dintre două cupe mondiale, întrecerea selecționatelor de tineret are loc consecutiv, chiar și în timpul preliminarilor C.M. Iată de ce a doua ediție a acestei competiții se va desfășura începînd din toamna acestui an.

Telegramele transmise de agențiile de presă au anunțat că la Praga a avut loc săptămîna trecută ședința comisiei de organizare a Campionatului Europei pentru echipele de tineret. Scopul ședinței: alcătuirea grupelor preliminare pe baza înscrierilor primite pînă la începutul lunii aprilie. Grupele, opt la număr, arată astfel:

- Gr. 1: Suedia — Austria — Cehoslovacia
- Gr. 2: Italia — Turcia
- Gr. 3: Olanda — Norvegia
- Gr. 4: ROMÂNIA — R. D. Germania — Albania
- Gr. 5: Polonia — Danemarca — R.F. a Germaniei
- Gr. 6: Bulgaria — Portugalia
- Gr. 7: Iugoslavia — Grecia
- Gr. 8: U.R.S.S. — Franța — Finlanda

Cîteva constatări:

1. De data aceasta, la competiție s-au înscris mai puține echipe decît la prima ediție: 20 față de 23.
2. Toate cele 20 de țări au participat și la ediția 1970-72. Nu s-au mai înscris: Ungaria, Spania și Elveția.
3. Potrivit... tradiției, țările britanice s-au abținut și la această ediție (cum au făcut, la început, și în cazul campionatului pentru reprezentative A).
4. Pentru a ușura programarea jocurilor, fără a fi nevoie de alte date, suplimentare, comisia de organizare a ALCĂTUIT GRUPELE DE TINERET CORESPUNZĂTOARE GRUPELOR PRELIMINARE ALE CAMPIONATULUI MONDIAL. Astfel, din grupa 1 fac parte țările înscrise în grupa 1 a preliminarilor C.M. (Austria, Suedia); din grupa 2 Italia și Turcia care sînt și în grupa C.M. etc. Cum țările britanice nu s-au înscris și nu se puteau alcătui grupe mai mari de 3 echipe, comisia a repartizat cîteva țări în alte grupe: Cehoslovacia în grupa 1, Finlanda în grupa 3, iar cu Polonia, R. F. a Germaniei și Danemarca s-a format grupa 5.
5. Astfel alcătuite grupele, federațiile respective vor avea posibilitatea să-și programeze partidele de tineret la aceleași date (sau o zi mai înainte ori după) cu meciurile din preliminarile C.M.

Alte detalii de organizare sau în legătură cu regulamentul competiției urmează să fie transmise de U.E.F.A.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU „FOTBAL”

PETERS (trîcînd de culoare deschisă) rămîne pentru Alf Ramsey un pion al naționalei engleze

ROBUST OPTIMISMUL LUI RAMSEY ȘI HURST, DAR...

Ramsey a spus-o: Este satisfăcătoare tragerea la sorți care obligă Anglia de a înfrîni din nou selecționatul R.F. a Germaniei, echipa care a eliminat-o în sfîrșitul de finală ale Campionatului mondial din 1970. Foarte satisfăcut este și Geoff Hurst, vîrf al lui West Ham United, cel care a reușit minunata performanță de a înscrie trei goluri contra vest-germanilor, în finala Campionatului mondial din 1966.

Mi se pare puțin exagerat optimismul lor. După părerea mea, întîlnirile cu oamenii lui Schön din sfîrșitul de finală ale Campionatului Europei, sînt cele mai dificile posibile în acest moment. 1971 a fost un an de mari deziluzii pentru naționala engleză care — lăsînd la o parte comportarea bună, mai ales în prima repriză, din meciul cu slaba națională a Scoției — a dovedit o lipsă cronică de imaginație, de elan și de jucători de reală clasă, singurele excepții constituindu-le excepționalul Bobby Moore, valorosul portar Gordon Banks și, mai ales, noul vîrf de atac, Martin Chivers.

Ball, Peters, Hurst. În acest moment, cei trei nu mai dau randament, dar joacă întotdeauna. Poate că Alan Ball își va reveni, acum, cînd a devenit cel mai scump jucător al lui Arsenal, venînd de la Everton, unde nu s-a simțit în apele sale din cauza relațiilor cu antrenorul Harry Catterick. Rămîne însă de văzut dacă va fi așa. Peters este capabil încă de lucruri frumoase dar sporadic. Marea speranță este Colin Bell, mijlocul lui Manchester City. Bell, fără îndoială un mare talent, a fost jucătorul cel mai bun în turneul de acum trei ani al naționalei engleze în America de Sud. În

anul următor, însă, în Campionatul mondial, a făcut puține lucruri reușite. În actualul campionat englez, el este unul dintre cei mai buni mijlocași ai ligii, dar în națională trebuie să se dovedească mai constant.

Imbucurător este faptul că coechipierul său, Francis Lee, este în acest moment într-o formă excepțională, ca și Chivers, deși acesta a jucat slab în contra Greciei, marcînd golul spre sfîrșitul partidei, cînd „îngerul său păzitor”, Kapsis, se afla în afara terenului. Dacă Lee și Chivers vor fi capabili să etaleze contra echipei vest-germane forma pe care o manifestă în campionat, există totuși o șansă de parte engleză.

Vest-germanii au încheiat lungă perioadă nefastă în confruntările cu fotbalul insular. Într-adevăr, din 1901, anul primei vizite în Anglia (0-12, 0-10!) pînă în 1968, anul victoriei la limită de la Hanovera, datorată unui gol norocos al lui Bekenbauer, R.F. a Germaniei nu a cîștigat nici o întîlnire cu Anglia!

În 1970 la Leon, trecutul părea reînviat, și ar fi fost cu siguranță, dacă în poarta engleză s-ar fi aflat Gordon Banks. Din păcate, în acel meci a jucat nefericitul Peter Bonetti, care a comis cîteva greșeli mari, permițînd echipei vest-germane, la început demoralizată, să cîștige cu 3-2 în prelungiri.

Naționala pregătită de Helmut Schön este o echipă extrem de valoroasă, chiar dacă există dubii în privința posibilității lui Gunther Netzer, asul blond de la Borussia Mönchengladbach de a se integra alături de Querath și Bekenbauer, marii săi rivali. Se pare că relațiile dintre Netzer și Bekenbauer nu sînt tocmai bune, mai ales de cînd „Franzi” l-a ridiculizat pe Netzer la Oslo, marcînd un gol dintr-o lovitură liberă pe care Netzer se pregătea s-o execute el.

Păcat că Ramsey nu a făcut nici un experiment în Grecia unde calificarea noastră era aproape asigurată. Cît valorează de exemplu atacantul central al lui Queens Park Rangers, Rodney Marsh, în echipa națională? Nimeni nu știe. A jucat doar opt minute pe Wembley contra Elveției. A sosit, credem, momentul de a-l încerca și pe Alan Hurson, talentatul și precocele londonez de la Chelsea, refăcut după o perioadă de accidentări; el pare să-și fi regăsit forma de acum doi ani. Problemele lui Ramsey se aseamănă cu cele ale simpaticului Valcareggi. Este însă mult mai ușor de a înfrîni Belgia decît de a juca împotriva echipei lui Bekenbauer, Müller și... Netzer.

Elmire IONESCU

BRIAN GLANVILLE
Londra, aprilie

Carnet extern

ȘI TOTUL DE DRAGUL UNEI VICTORII...

După meciul (pierdut) de la Glasgow, cu Rangers, Haller — internaționalul vest-german care, deși nu se mai află la prima tinerețe, rămîne un stîlp al atacului Juventusului — a făcut-o... Iată. Înțeles cu personalul hotelului unde locuia echipa italiană, el a spus, cumințe, „noapte bună!” președintelui Boniperti și antrenorului Vycpalek și — odată ajuns pe culoarul camerei sale — a făcut stînga imprevizibilă și a ieșit pe o ușă dosnică. Și dus a fost! Pe la miezul nopții, antrenorul Vycpalek a făcut controlul camerei. Nu mică l-a fost mirarea cînd a descoperit că Haller se... volatilizase. Îndată l-a anunțat pe Boniperti și, îndrumați — se pare — de indicii ajutoare l-au descoperit pe fugăr într-un local de noapte, într-o veselă companie, în fața unui pahar plin cu vin, care luase locul altora (multe) golite înainte.

Riposta celor doi oficiali s-a produs imediat și, se pare, va duce la sancțiuni exemplare. Ele au și fost anunțate a doua zi dimineața celor 15 ziaristi prezenți pe aeroport pentru a lua avionul de Torino: excluderea imediată din lot a îndisciplinatului jucător, o amendă foarte ridicată, trecerea la treapta minimă de salarizare prevăzută din contract și anunțarea nerecunoașterii acestuia odată cu expirarea, la sfîrșitul lui iunie. Haller s-a scuza, a recunoscut, a implorat, totul s-a dovedit însă zadarnic. Anunțat

de telegramele și telefoanele ziaristilor care însoțeau pe Juventus, el a fost așteptat pe aeroportul din Torino de o armată de fotoreporteri de care a scăpat cu fuga și ascunzîndu-și figura în spațiile mantalei sale de ploaie. Zilele care au urmat deciziei de la Glasgow arătau o menținere pe poziție a lui Boniperti și a antrenorului principal. Dar a venit înfrîngerea în „marele derby” torinez și toată severitatea și intransigența lor s-au topit în cîteva minute.

Haller a apărut în învingător. A marcat și singurul gol al partidei de reintrare, cu Varese, aruncîndu-l într-o postură și mai de neînviat pe Boniperti și Vycpalek. „Pînă la urmă, serie în „Gazzetta dello sport” ziaristul Renato Morino, carul acesta a avut doi învinși în locul veritabilului acuzat. Copleșit de dorința victoriei și amețit de mirajul titlului, conducătorii Juventusului au abdicat de la o datorie fundamentală a funcțiilor lor. Și dacă golul cu Varese înaltă pedestral fals pe care stă Haller, vîrtorul va dovedi că iertarea pentru fapta extrem de gravă de la Glasgow a reprezentat o greșală inadmisibilă; ea va provoca mai mult rău decît fie chiar și pierderea titlului!”

Rechizitoriul comentatorului ziarului din Milano reliefează o stare de lucruri deloc singulară. Concesiile de moment și repetate ale conducătorilor de cluburi — administrative sau tehnice — apar adeseori, și nu numai în Italia. Pentru o victorie de moment se sacrifică principii care pot periclita sănătatea atmosferei unei echipe, pot compromite viitorul ei. De dragul unei victorii...